

Тарих китобларида у буюк кашфиётчи ва сайёҳ сифатида танилган, аммо унинг мусулмонларнинг ашаддий душмани, шафкатсиз котил ва жиноятчи эканлигини кам одам билади.

У 1502 йили Хиндистонга кетаётиб, Уммон кўрфазида Маккага йўл олган 700 нафар мусулмон бўлган хожилар кемасини тўхтатиб, барча йўловчилари билан бирга ёкиб юборган.

Да Гама Шаркий Африка мусулмонларига қарши салиб юришларидан бирида 300 га яқин масжидни вайрон қилган.

У Маккадан қайтиб келаётган хожилар билан кемани учратиб, уни талон-тарож қилган, сўнг 380 нафар йўловчи билан бирга уни ёкиб юборган.

Да Гама Хиндистоннинг Калкутта шаҳрини ўз кемасининг тўпларидан ўкка тутиб, вайрон қилди, шундан сўнг у шаҳарнинг омон қолган аҳолисини асирга олди, уларнинг қўллари, бурунлари ва кулокларини кесиб ташлади, азоб берди, кема ичига боғлади ва уни ёкиб юборди.